

183007

Mina nio Skolar

Att börja ettan var en stor dag.

Jag och en kompis var klara och stod
och hoppade och väntade på våra

mammor mer än en timme tidigare

än nödvändigt. Jag kom inte ihåg

så mycket av den första dagen mer

än att det var väldigt högtidligt.

När vi kom hem gide jag och min

kompis ut på gården och bara väntade
på nästa dag.

Nu när man efter nio år, verkligen

känner att i klassen, drömsk det

självklart att man kan göra

godt i skolan, både på och av alla

klassen och att det varit först i skolan

som vi blev den klass vi är nu.

eftersom en av träarna splittrades

då os och halva slogs ihop
med vår klass.

För att återgå till det första skol-
året så är det många som verkligen
har mognat ifrån riktiga vild-
djur till nästan normala människor.

Allra mest jag själv. Jag vet inte
vad det var som egentligen gick
fel, men efter några dagar kunde

jag knappast vistas i samma rum
som vår fröken utan att jag

bråkade eller klagade på henne.

Och jag blev ganska snalöbt tjejjen
som jämt var i stagsmål med i

kittarna. Jag var en riktigt vidrig
ledartyp som exploderade om jag
inte fick min vilja igenom. Dom flesta

gjorde nog som jag sa bara för att
dome var rädda. Konstigt nog så

höll jag bara på ett år med det.

Sedan kom jag väldigt bra överens

med min fröken och fick ofta

läsa böcker högt inför hela klassen.

Jag blev sedan bästa kompis med den

tjejj i klassen som jag tror hade varit

mest rädd för mej. När vi sedan

slutade trean grät hela klassen

floder för att vi inte skulle få ha

vår fröken något mer år.

Jag tror att vi alla i klassen var

väldigt spända och nervösa inför

att börja i siffran. För det första

så skulle vi få några vänner till

klassen och för det andra skulle

vi få en manlig lärare. Vi

hade hört att han skulle vara
väldigt sträng och vi som var
vana vid en tågstadiefroken som
stod och gullade och lallade
med allt och alla fick verkligen
en chock. Vår nya lärare var
verkligen tvärtom. Han tog inte
hänsyn till någon. Det han gick
igen på lektionerna var det bara
att läsa sej!

Men han hade också en väldig
portion med humor inblandat på
hans lektioner. Så jag tyckte
att i början var man väldigt rädd för honom
Så det händer att för ingenting i en övning eller
jag inte någon som har gjort det. Undrade
i spörregrunden ut till Gråbo och
kämpade med tälten i regnet.

Men vi hade väldigt roligt hela tiden. Senare på kvällen lätade det upp och vi tände en brasa och grillade korv.

Jag tror att det var väldigt bra att ha en sådan lärare som vi hade i sexan för när vi

sedan började sjuan var vi van med nästan mer läxor och mer

prov. En del ämnen, speciellt Geo-grafi och engelska var nästan en repetition på sexan.

Jag hade trott att det skulle vara mycket jobbigare än det var att börja sjuan.

Men jag måste medge att man lyckte att allt var väldigt stort

och spännande.

Sjuan, åttan och nian har gått väldigt snabbt och varit väldigt

lika varandra. Skillnaden mellan

sjuan och åttan var i stort sett

bara betygen och skillnaden

mellan åttan och nian är väl

bara det att man nu är så

fruktansvärt skoltrött och orkar

inte bry sig om något. Man

tar en dag i sänder och

tänker: Jag kommer igen på

gymnasiet.